

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXII - NUMERO 570
7 DE ENERO DE 1962

Editorial

Siempre con nosotros

No es posible -y sin embargo lo vemos a menudo- una vida religiosa que cuente con Dios solo a ratos. según toquen campanas de Navidad o corran los días de Enero, porque la vida ante Dios es un diálogo que no admite silencios, es el inevitable diálogo de los hombres con el Padre que está en los cielos.

Sin embargo en nuestra vida muchas veces sentimos la ausencia de Dios y no le echamos de menos, nos sería insostenible tenerle cerca. Otras veces -será que todos lo hacen, que siempre ha sido así- su lejanía nos intranquiliza. experimentamos nuestra pobreza y le deseamos cercano y vivo, incluso le buscamos con prisa.... Nos hemos organizado nuestra vida cara Dios entre estos altibajos, casi considerándola normal, decente, porque al fin y al cabo -nos decimos- hay tiempos que exigen la paz con Dios, otros que....

Es necesario barrer de nuestra cabeza estas fronteras que dividen la vida religiosa en días señalados en rojo y días señalados en negro. Es inútil distinguir tiempos, circunstancias o periodos como queriendo interrumpir mi conversación con Dios y reservarla para ciertas épocas del año. La voz cálida de Dios me busca en cualquier tiempo sin distinguir mis ratos de diversión de mis horas de trabajo. Es mi vida entera la que debe abrirse como buena tierra para recibir su Palabra

Cuatro semanas antes de Navidad suplicamos que el Señor viniese y nos mostrase su cara, vimos en su Nacimiento su presencia -toda luz, toda paz- entre nosotros, nos es necesario pedir -mirando nuestro calendario tan nuevo, recién estrenado, -«Quédate siempre con nosotros....

Diàleg amb el lector

Vida nova?

La «novetat» d'un any solem aprellar-la amb una novetat de vida. «Any nou, vida nova!» solem dir als amics - i fins i tot a aquells que no en són tant, perquè en aquests dies l'amistat sembla aixemplar-se momentàniament—. Vida nova! Com aquell qui no diu res! Es clar que, en el fons, la fòrmula ha esdivingut formulisma, la frase ha passat a convertir-se en tòpic i les paraules no reflecteixen un sentit interior que, si vol ésser autèntic ha de començar per ésser conscient.

En aquest primer número d'any no desitjarem, doncs, ni una vida nova, ni tampoc prometerem, per part nostra, una nova vida d'aquest setmanari que, una mica precàriament, com es pot, arriba cada setmana a un bon nombre de famílies granollerines. Només desitjarem per a vosaltres, lectors amics, i per a nosaltres mateixos, un any nou amb més pau, amb més bona voluntat, amb més desig de sentir-nos tots plegats més solidaris, més necessaris els uns dels altres -encara que amb opinions, punts de vista i maneres d'ésser diverses, però amb neguit integrador i respectuós alhora-, més plens del sentit de veritat, de justícia, d'amor, més esperançats fitant un horitzó comú al qual s'arriba per camins variats.... Un any nou que ens trobi neguitosos de la tasca ben personal de reforma pròpia, de conversió -ningú no acaba de convertir-se mai-, de més gran fidelitat a un Crist que sovint és més als llavis que al cor.

Ara comença, acaba de començar, el 1962. Ara s'estan acabant també les festes que clouen un any i n'obren un altre. Ara, demà mateix, tornarem a trobar-nos amb les realitats, variades, feixugues, monòtones de cada dia. Però sabrem que precisament en aquestes realitats petites, en aquest viure quotidià hi ha el llevat de la nostra vida present i de tota la nostra vida inacabable. I, si sabem això, si d'això en sabem fer pedra de toc del nostre viure, haurem en carrilat la nostra existència terrenal en el sentit exacte del plà de Déu.

Avui, diumenge, visita a Mn. Campo

Ja ho anunciarem fa un parell de setmanes. Avui, un grup de granollerins -aquells que així ho han desitjat i els ha estat factible- pujarem a la Conreria per a saludar el rector del Seminari Menor i durant cinc anys rector de la nostra Parròquia, Mossèn Campo. Aprofitant l'avinentesa de fer-li el present dels colums relligats dels cinc anys de la nostra publicació, farem cap a la Conreria per tal de testimoniar l'afecte i el record inoblidable que tenim de qui va ésser el nostre pare durant un temps de ben agradable recordança. Després de la Missa parroquial -sobre les deu, doncs, aproximadament- sortirem de Granollers per tal d'estar de retorn cap a les dues de la tarda.

Reunión de apostolado

En el curso del pasado mes de diciembre, tuvo lugar el día 17 una importante reunión de los matrimonios de A. C. ascritos al Movimiento de Apostolado Rural a la que participaron representantes de gran número de localidades de la Comarca vallesana. En la misma pronunció una interesante conferencia el Consiliario Diocesano Mn Juan Batties, pbro y el militante de Barcelona D. Juan Rosell desarrolló una charla muy amena en el curso de la cual glosó el «Poema de Nadal» de José M. de Sagarra.

Belén en la Plaza de los Caídos

En las vísperas de Navidad un grupo de entusiastas jóvenes excursionistas y de Acción Católica trabaja de lindo, clavando palos y fijando una fuerte estructura que había de convertirse al despuntar el día en un magnífico Portal de Belén, donde las figuras venerables de la Virgen María y San José, junto al Divino Niño, rememoraban aquel acontecimiento en pleno corazón de la ciudad granollerense. Aparte de la feliz idea, de llevar el símbolo navi-

deño en la misma calle, se ha reunido la buena idea de recaudar unos fondos a través de una típica «barretina» a beneficio de nuestro Hospital-Asilo, por lo que la iniciativa debe ser considerada doblemente meritoria.

Visita de SS. MM. los Reyes Magos

En el día de la víspera de los Reyes, la regia caravana de SS. MM. los Reyes hizo un alto en nuestra ciudad y Pabellón Municipal de los Deportes. SS. MM. ocuparon los sitios que al efecto les habían sido reservados para desde allí obsequiar con juguetes y caramelos a los niños granollerenses que en número incontable acudieron al citado Pabellón para saludar a tan ilustres visitantes.

PALOU

Hoy día 7, festividad de San Julián Mártir, la vecina población de Palou, celebra la fiesta del patrón titular de su Iglesia. Momentos antes de empezar la Misa Solemne, que se celebrará a las 12 del mediodía, el ilustre canónigo Dr. José Oliveras Caminal, hijo de la misma población, consagrará el nuevo altar Mayor, obra del arquitecto D. Francisco A. de Riba. Nuestras primeras autoridades honrarán la fiesta con su presencia

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

El trabajo y la madre de familia

En la Conferencia de la Familia convocada por la Unión Internacional de Organismos Familiares (U. I. O. F.) en Madrid en julio de 1961, hubo representación de 16 países. Sus representantes llegaron a unas conclusiones que ahora han sido debidamente difundidas por la U.I.O.F. y que resumimos a continuación; nuestros lectores podrán apreciar que, hasta en las expresiones, se busca un mínimo de coincidencia ideológica acerca de este grave problema del trabajo de la madre, que tanto afecta al hogar y a la familia, siendo entendidos éstos de tan distinta manera por las diversas ideologías de los organismos participantes

Conclusiones de la Conferencia de Madrid

Los trabajos ponen de manifiesto:

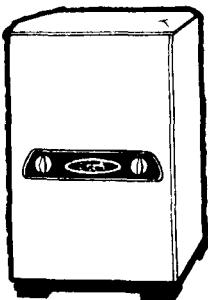
— La importancia de las tareas familiares y del papel desarrollado por la mujer en la familia con respecto al desarrollo de la familia, al desarrollo de la personalidad de su esposo y de la personalidad de sus hijos.

— Las dificultades que han de superar las mujeres para consigo mismas y para con su familia, siempre que motivos económicos les impulsen a dedicarse a un trabajo asalariado fuera de su hogar.

— La necesidad para cualquier mujer de tomar su parte de responsabilidades en la vida social y cívica y de abrir su horizonte a los problemas del mundo.

UNICA

lavadora equipada con inversor

Percomatic

lavadoras automáticas sistema bombo

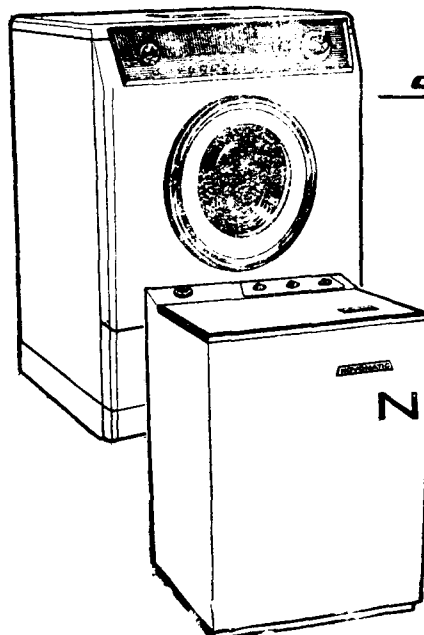
Fabricadas por

Distribuidor exclusivo:

Hogar Luz - Granollers

R
E
P
R
E
S
E
N
T
A
N
T
E

nueva lavadora
SUPERMATIC
automatismo integral sincronizado

nueva lavadora
NOVOMATIC
Más asequible
muy completa
PRECIO REGULABLE

Lavadoras y secadoras **CROLLS**
S. RIERA - A. Clavé, 16 - GRANOLLERS

Carta als Reis

Feia temps, Reis, que no us escrivia una carta. Estic segura que desde d'uns quants anys encà reben moltes cartes de gent grand, no sé si això, us agrada perquè augmenta la gran feinada d'aquets dies, a la fi m'he decidit a dirigir-me a vosaltres, doncs veig que també passeu «reis» als grants, segurament, que e' motiu de rebre cartes no solsament dels infants es degut a que el món està més necessitat de creure amb vosaltres i de tenir una esperança, una il·lusió en aquesta diada que junt amb la de Nadal sembla que el món faci una parada en aquest camí que ens porta cap el culte de la materia i a la destrucció dels valors espirituals.

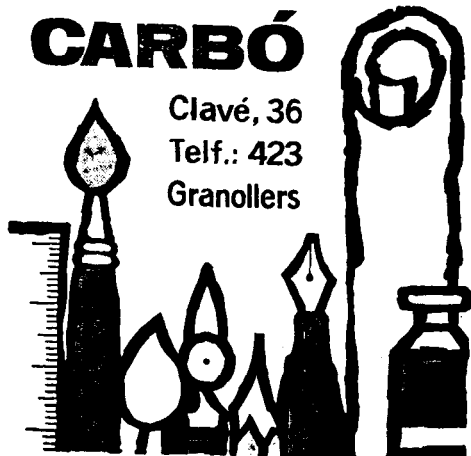
Al fer la llista de les coses que voldria demanar-vos tinc el dubte si estaran al abast de la vostra mà, però penso que encara que no estigui en la vostra possibilitat disposar-ne directament podeu com a Sants Reis que seu, intercedir per a obtenir-les; tal com ho feia cuan era petita, dic tot seguit les meves peticions:

- Fé
- Pau
- Alegria

Només us demano aquestes tres coses perquè en elles estan incloses totes les necessitats del món.

Amb tot el respecte a vostres Santes Majestats.

Antonia.

Pregària davant un bressol

Per aquell que frequenta, ni que sigui poc, l'Evangeli, les menors circumstàncies de la vida són objecte de comparances amb les relacions del llibre sagrat.

¿Qui de nosaltres no té ocasió, més o menys sovint, de trobar-se al costat del bressol d'un nadó? Es l'hora de recordar-se de les preguntes que es feien els contemporanis de Joan Baptista, al moment de la seva naixença. Es sobretot l'hora de pensar en la mateixa naixença de Jesús i en tot allò que representà per al món i per a nosaltres.

Mireu-nos, Pare, i vegeu la nostra joia.

Davant aquest menut estem admirats.

Tot just al món, somriu. Sembla fora del temps, lluny de les preocupacions que ens aclaparen, estrany a totes aquestes coses que nosaltres considerem cabdals.

En ell, veiem l'ardor de la vida que es desvetlla, la frescor i la puresa d'un ésser que encara no ha estat en contacte amb el pecat del món.

Davant seu, pensem en el dia en què, a Betlem, vós enviàreu el vostre Fill.

Maria i Josep van ser els primers d'in-

clinarse sobre aquest infant que venia per revelar-nos què és la vida veritable, i què pot esdevenir un ésser humà quan no es deixa sollar pel pecat.

Els bressols, en tot els temps, aixopluguen infants que llurs pares jutgen plens de promeses. A la menjadora, jeia Aquell que era abans que el món fos.

Els altres potsertindran un avenir brillant. Tindran ciència, talent, poder o glòria. Vós, Jesús, ho teniu tot en venir al món. Avui preneu la nostra condició d'home, per viure amb nosaltres, com nosaltres. Tot allò que els homes desitgen en aquest món, Vós no ho cerqueu pas, ja que teniu infinitament més, sinò que veniu per nosaltres, a causa nostra.

Des d'ara, tot veient-vos viure, sense pecat, què és viure la vida de Déu. En Vós es desclou la saviesa que no és d'aquest món.

Vós no sou per a nosaltres solament un exemple. Sou per a nosaltres la font d'aquesta vida divina a què nosaltres aspirem.

(pregàries d'esperança)

Th Suavet

L'actualitat té un nom: Sublevacions

Des del mes de gener de l'any que tot just acabem d'acomiar, el nom de Portugal ocupa sovint la primera plana dels periòdics.

Primerament fou la captura del transatlàntic «Santa Maria» pel capità Galvao. Només uns dies després arribaren les primeres notícies de la insurrecció a Angola, que el Govern portuguès reduí després de llargues setmanes de lluita. Abans d'acabar-se l'any les tropes del «pacifista» Nehru ocuparen els enclavaments portuguesos a l'Índia. Ni en un cas ni en l'altre la diplomàcia portuguesa no reeixí en fer prevaldre els seus punts de vista a les Nacions Unides, que prefereixen mantenir la bandera de la «descolonització» i no volen ofrendre els «neutralistes».

Per acabar-ho d'adobar, el Govern s'ha vist ara en la necessitat de sufocar una sublevació armada, no pas important però suficient per a recordar una vegada més les preocupacions internes i internacionals dels nostres germans portuguesos.

L'altra sublevació és la libanesa. Com la portuguesa, de poca importància i igualment fracassada. No obstant, les armes que s'han trobat en poder dels conspiradors demostren que comptaven amb ajuda estrangera, la qual cosa fa pensar novament en la sempre insegura situació de l'Orient Pròxim. Del'Orient dels tres Reis que avui han encès d'il·lusió els ulls dels nostres infants, i que sembla que hagin deixat els països que recorregueren en temps de la primera epifania —i també d'altres— dels deixebles d'Herodes.

Nous llibres per a infants (I ben fets)

La literatura infantil és cosa ben difícil. Una gran part de les coses impreses que solen ser anomenades «literatura infantil» (des dels «tebeos» innombrables fins els llibres il·lustrats o no) no responen ben bé a allò que hauria de ser una lectura veritablement infantil.

Per això ens sembla que val la pena de posar de manifestat una col·lecció de llibres per a infants que l'Editorial Estela acaba de llençar en coincidència amb aquestes festes. «Llibres infantils-Estela», és el nom de la col·lecció. El títol que ara tenim a la vista és JO SOC EL GOS. Són setze pàgines, amb un gran dibuix i un petit text. Aquest text és, com correspon a un llibre realment per a infants, senzill, amb frases breus, gairebé com les que els nens i nenes que inicien el camí de la lectura, solen trobar en els llibres escolars: amb més sentit, amb més gràcia, amb més interès pel fet de que un argument és seguit. El text d'aquest llibre és d'Albertine Delataille. Es tracta, doncs, d'una traducció del francès i, pel que es veu, aquesta col·lecció infantil d'Estela es nodrirà bàsicament d'una de francesa que edita, a París, Flammarion.

Donem la benvinguda a aquests contes en versió catalana, puix a més a més de ser realment encertats pel fi que persegueixen, assolixen una dignitat i una qualitat ben remarcable en tots els aspectes.

Tagore

Enguany celebrem el centenari de Tagore, el gran poeta de la Índia moderna. Al llarg de l'any ja tindrem ocasió de parlar-ne i de portar a les nostres pàgines alguns dels seus textos. Avui només volem dir als nostres lectors que «Correo de la Unesco» dedica el seu darrer número, molt interessant, tant des del punt de vista del text com de la documentació fotogràfica, al poeta Rabindranat Tagore, i a la seva obra no solament literària sinó educadora en el sentit més extens i eficaç de la paraula. Un número, doncs, que ens cal recomenar.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

cada setmana un llibre

El llibre de tothom

Anys enrera hi havia hagut una esplèndida floració d'almanacs. (Diem esplèndida, en el sentit de quantitat i no de qualitat). Les diades de Nadal i de Cap d'Any eren les més apropiades per a l'edició d'aquests volums que consistien més que res en un recull de notícies, d'històries, etc., i fins i tot de prediccions per al futur any. Ara semblava que ja havia passat la seva època. Potser havia contribuït a aquest arraconament, en primer lloc, la ràdio; i actualment, la televisió. Darrerament, tant l'Associació de la Premsa, de Barcelona, com el periòdic «La Vanguardia Española», han volgut fer reviu a aquest tipus de publicació. Però, amb tota sinceritat, hem de dir que, pel nostre gust, els intents efectuats no han reeixit del tot. No han passat de ser això: uns simples intents.

Quan menysens ho pensàvem, doncs, l'Editorial Alcides (que l'any passat publicà, amb gran èxit, el formidable llibre «Un segle de vida catalana», ja comentat per nosaltres) ens ha donat una bona i agradable sorpresa, amb l'edició de l'obra que avui presentem. I ha estat una agradable sorpresa, ja que hem pogut constatar que la idea dels seus realitzadors ha estat portada a la pràctica amb intel·ligència i amb sensibilitat. I el resultat ha estat ben espèndid. Disposem d'un llibre que reuneix les característiques essencials que han de tenir aquesta mena de publicacions: varietat i distracció, presidits per un remarcable bon gust.

Com diu molt bé l'agut escriptor Joan Oliver, que ha tingut cura de la direcció literària, la intenció no ha estat altra que la de «confeccionar un volum de contingut divers i interessant, amè i alhora fàcil, apte per a entrar en totes les llars, per tal que el llegeixin i el fullegin grans i petits, homes i dones de tota condició social, gent catalana per la naixença o per l'afeció».

L'Editorial Alcides, per a dur terme aquesta tasca (que lloem i agraim) ha

comptat amb uns magnífics col·laboradors. (Ens ha semblat comptar-ne uns seixanta) No citem noms, perquè la llista, com es pot veure, fóra interminable. Però podem afirmar que s'han reunit les millors firmes de la nostra literatura actual, junt amb els dibuixants de més prestigi de casa nostra.

Creiem sincerament que aquest llibre ha de tenir una bona acollida. És realment encisador. Tant les narracions, com els reportatges, els contes, els assaigs, les pinzellades poètiques o humorístiques, la selecció de frases i màximes escampades en diferents pàgines, els passatemps, etc., són interessants i alhora instructius.

La diversitat de temes, que abraça una gamma molt heterogènia i ben seleccionada, i la pulcritud del llenguatge, fan que el llibre es llegeixi amb delectança i la gràcia de les il·lustracions molt ben acolorides, contribueix en gran manera a fer encara més plaent la seva lectura o bé simplement el fullejar-lo.

Cal remarcar, així mateix, l'encert en la compaginació, tot alternant els temes, a fi i efecte de fer més patent les característiques de la seva varietat. I des d'un punt de vista estrictament editorial, hem de fer constar que la impressió és totalment reeixida, feta amb gran dignitat i sense errades, factors que difícilment s'havien tingut en compte en els almanacs que deïem abans.

Resumint: ha estat una excel·lent idea la de la publicació d'aquest llibre que compleix, a bastament, el propòsit que l'engendrà. És fidel al seu títol. És un veritable «llibre de tothom». Forçosament ha de plaure a grans i petits, com diu Joan Oliver, sigui quin sigui llur bagatge intel·lectual, afegim nosaltres. I desitgem fermament que tingui una continuació. Tenint en compte el seu caire divulgador i la seva amenitat, per tenir —hauria de tenir— una àmplia difusió. A més a més, la qualitat específica del seu contingut pot ser un bon vehicle de formació cultural del nostre poble.

M.

Fitxa del llibre. EL LLIBRE DE TOTHOM. Recull de seleccionats escrits i dibuixos de diferents col·laboradors, sota la direcció literària de Joan Oliver. Editorial Alcides, S. A. (Barcelona). 1ª edició, gener 1962. 270 pàgines, 150 pessetes.

Estadística Parroquial 1961

BAUTISMOS

Niños	187
Niñas	157
Adultos	2
Total	346

CONFIRMACIONES

Niños	382
Niñas	304
Adultos	2
Total	688

MATRIMONIOS

131

DEFUNCIONES

Hombres	70
Mujeres	75
Total	145

Han recibido los Santos Sacramentos:

todos	79
Penitencia y Viático	1
Extremaunción	20
Extremaunción condicionada	11
accidentes	4
párvulos	1
ningún sacramento	29
Total	145

Colectas y Donativos

Campaña de Ayuda al necesitado

Colecta efectuada el día 17 de diciembre:

Iglesia Arciprestal	12.004'—
Iglesia Ntra. Sra. de Fátima	725'—
Iglesia P. P. Escolapios	1.900'—
Iglesia P. P. Conventuales	1.075'—

Parroquia de Nta. Sra. de Fátima

Recogida por las Señoras a domicilio 3.300 pts.

Redistribución de Cáritas Diocesana 3 000 »

Recogido a domicilio por las Mujeres de Acción Católica: 34.912'20

Pro Reconstrucción Templo: Colecta día 31 diciembre 1.596'20

Colecta día 1º de enero. 1.921'

MISAS DE LA SEMANA. Lunes: 8 y 9 Coral Montagud, vesp. Juan Sapé. Martes: 8 Virgen de Montserrat, 9 Jaime Pagés. Miércoles: 8 Virgen de Montserrat vesp. Laura Cullerell, Jueves: 8 y 9 E. Roca Umbert. Viernes: 8 Virgen de Montserrat. Sábado: 8 Asoc. Sta. Lucía, vesp. José Casafont. Domingo: 7 Virgen de Montserrat, 9 pro populo, 11 y 12 Juan Dalmau Pratcorona. 13 Rosa Guitet.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

HORARIO DE MISAS. Días festivos, a las 8, 10'30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.

STO. ROSARIO. Los días festivos, a las 5 de la tarde y los sábados, a las 8 de la tarde.

CATECISMO Hoy empezarán nuevamente las clases de Catecismo que se interrumpieron con motivo de las fiestas de Navidad. En el barrio «Xarlet» a las 11'30 de la mañana y en la Parroquia, a las 3'30 de la tarde

HOY, FIESTA DE LA Sda. FAMILIA. La Asociación de las Capillas de la Visita Domiciliaria de la Sda. Familia que radican en nuestra Parroquia y que agrupa a más de 150 familias celebrará su fiesta patronal con la Misa Cantada a las 10'30 de la mañana y por la tarde a las 5, Sto. Rosario, Acto de Devoción a la Sda. Familia y Sermón. El Lunes a las 8 de la mañana Misa de Requiem en sufragio de los socios difuntos.

ESPARTACO (3)

Stanley Kubrick (Astoria-Majestic) Hemos recibido numerosos comentarios, en pro y en contra (más en contra), de nuestra crítica de Ben-Hur. La mayor parte de ellos, para defender el film, decían que la carrera de caballos era estupenda y que dichos caballos eran preciosos. Nos parece muy poco favorable para un film de unas tres horas de duración que todo él quede reducido a unas carreras de caballos. Creemos que en vez de llamarle Ben-Hur hubiera sido mejor ponerle por título «Carrera de caballos blancos, preciosos, conducidos por Ben-Hur (Documental)» y haber cortado el resto del film. No queremos decir con todo esto que Ben-Hur fuera un film malo, ni que ninguna película larga y espectacular pueda ser buena. Por ejemplo ESPARTACO es una cinta espectacular larga, en tecnicolor y supertecnirama de 174 minutos de duración que se puede ver.

En primer lugar tiene tema (la rebelión de los esclavos en el ambiente de una Roma decadente) y además está construida con riqueza de medios, con detalles cuidados y sobre todo bien dirigida. Seguramente que su principal defecto es el exceso de superestrellas. El mejor intérprete Laurence Olivier sin que los demás representen mal sus papeles. Podría reducirse, a pesar de todo, su duración.

EL ULTIMO ATARDECER (3)

Robert Aldrich (Mundial) Film del Oeste en el que aquella región de U.S.A. tiene poca importancia. Lo interesante son los problemas planteados alrededor de la lucha policia-ladrón. Excelente interpretación y mejor dirección. Film construido con un montaje vivo y muy realista. En algún momento es sensiblero y folletinesco pero sus personajes son humanos.

TORPEDOS HUMANOS (2)

León Vioka (Principal) Cinta italiana de guerra. Las lanchas se transforman en torpedos humanos para atacar al enemigo. En realidad es un documental relleno con una ligera trama amorosa. Bien realizado e interpretado.

LILI (2)

Charles Walters (Principal) Si el domingo por la tarde estuviera un poco triste y tuviera 17 años entraría en el cine Principal para distraerme con este film sentimental, ya viejo, (año 1954) con el que más de una jovencita se habrá enamorado del amor. No es extraordinario pero está bien construido y a uno (de buena fe) le rejuvenece.

DETECTIVE CON FALDAS (3)

Ricardo Núñez (Mundial) Film español interpretado por Mary Santpere.

Semana Próxima

ALASKA TIERRA DE ORO (3)

PESCANDO MILLONES (3)

LO QUE EL VIENTO SE LLEVO (3R)

Quatre expositors granollerins. D'un temps ençà ve produint-se a casa nostra un fenomen que no podem deixar sense comentari: el que consisteix en que les exposicions són bastant més sovintajades i que els expositors venen, com a norma general, no massa malament. Granollers no ha estat mai una ciutat de venda d'obres d'art; això no vol pas dir, naturalment, que no hi hagi granollerins que n'adquireixen. Només afirmem que, en la major part dels cassos, les exposicions eren això, exposicions, i res més. Aquesta tendència a la compra per part dels visitants de les exposicions ha d'haver afalagat, com és natural, els autors, i d'haver-los induït a exposar i «exposar-se» (una cosa i l'altra ja es troben implícites en la denominació general d'«exposició»).

Aquests dies, doncs, como ja havíem dit en una crònica anterior, quatre pintors granollerins han exposat i s'han, conseqüentment, «exposat». Viñeta i Serret han correbut el risc —i no n'han sortit pas malament del tot—, de penjar les seves obres en un gran local que podia menjar-se literalment allò que quedava exposat. Només que l'èxès d'obres presentades per Viñeta l'ha obligat a una col·locació estreta que no afavoreix pas en conjunt. B. Serret, més sobri en quantitat, hi guanya. Al primer pis del mateix edifici —la Caixa d'Estalvis Provincial— Cullell fa la seva primera exposició. N'està ell mateix satisfet del seu resultat? Un altre primer expositor és Gendra que penja, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Comarasa, una sèrie d'aquarel·les de temes urbans granollerins, amb un bon èxit de venda que de cap manera pot afalagar-lo suficientment per a endormir-se. Per a tots plegats, el camí a seguir és llarg i cap no pot considerar que ha arribat al nivell suficient. Aquestes exposicions poden ésser una bona pedra da toc, un bon element de judici si no es deixen només peixar pels comentaris afalagadors. Nosaltres volem veure en aquestes exposicions el testimoni d'un esforç sincer i amb continuïtat. Esperem, doncs, noves manifestacions i aleshores veurem si el camí mena endavant o si aquest camí no existeix. V.

PROSCENI

Proseguim el nostre servei d'informació de les activitats teatrals a Barcelona.

Teatre Barcelona

La setmana passada s'estrenà l'adaptació castellana de l'obra «*La que hizo el milagro*», de William Gibson, que fou presentada, el mes de març passat, en versió original, per la companyia *The Theatre Guild American Repertory Company*.

El traductor —el notable comediògraf José López Rubio— l'ha batejada ara amb el nom de «*El milagro de Ana Sullivan*». Com tothom ja sap, aquesta obra ens presenta la recuperació a la vida de la nena Helen Keller, cega, sorda i muda, feta per la mestressa Ana Sullivan, així mateix mig cega.

Es tracta, doncs, de la narració d'un fet verídic, i ens ofereix l'enorme lluita que va haver de sostenir Ana Sullivan per tal d'assolir el seu desinteressat i cristià propòsit. Tota l'obra, escrita

amb un diàleg senzill, que va directe al cor dels espectadors, és un missatge d'amor, d'abnegació i de sacrifici. I López Rubio ha tingut l'habilitat, i l'encert, d'esporgar-ne tots les notes melodramàtiques i efectistes de l'original, per tal d'imprimir-li un to de més sinceritat i poesia.

Cal destacar la formidable creació que de la protagonista en fa la intel·ligent actriu Lola Cardona, en una de les seves millors interpretacions, així com la nena Maribel Ayuso, que fa el paper d'Helen Keller amb un realisme impressionant. La direcció és a càrrec del competent home de teatre José Luis Alonso.

Sense ésser cap obra extraordinària, des d'un punt de vista literari, val la pena de veure-la pels valors humans que té, i que hem assenyalat abans, i per la magnífica realització que en fa aquesta companyia.

M.

Reis

Ara ja han passat, però la reflexió no deixa mai de ser útil i de preparar les coses per a altres ocasions. Ja han «passat» els Reis. Fa una setmana que llegíem a «*Cataluña Exprés*» —setmanari barceloní—, una valenta conversa entre quatre persones ben qualificades que atacaven a fons aquest costum del passar els Reis i, en especial, allò que anomenaven «carnavalades» es a dir, cabalgates pels carrers i «reis» comercials en establiments.

Aquesta dels Reis és una veritable «qüestió disputada» per a alguns. Molts, ni tan sols han parat esment en la cosa; sempre ho han vist així i així segueixen fent-ho. La tradició surt en defensa de la cosa, i tradició vol dir, simplement, una cosa que fa anys (generalment pocs, si sabem tenir una visió real del desenvolupament històric) que es feia i ara segueix. Es parla també de poesia, d'il·lusió dels nens, etc. Els arguments, ben mirats, no solem tenir massa consistència. Aquests darrers, en especial, caldria escatir si volen dir il·lusió o poesia dels nens o bé dels pares i, finalment, si només una base falsa —una mentira, en el fons— és només allò que pot suscitar poesia i il·lusió. Nosaltres no ho creiem pas. Ens agradaria conèixer l'opinió dels llegidors. Quina és la vostra posició reflexiva entorn d'aquesta qüestió?

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso VI, 61 - GRANOLLERS - Tel. 800

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

Graficas Padre Kolbe